

Μοναχισμός, η ζωή της ομορφιάς

/ [Πεμπτούσια· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[προηγούμενη δημοσίευση:<http://www.pemptousia.gr/?p=87242>]

Αυτή την ομορφιά του μοναχισμού την περιγράφει με άριστο τρόπο και ασκητική αρχοντιά ο προηγούμενος της Ιεράς Μονής Μεγάλου Μετεώρου Γέροντας Αθανάσιος, ο οποίος σε άρθρο του έχει γράψει τα εξής: «Για τον τόπο που μας προ-σέ-φε-ρε τις εν-το-νό-τε-ρες και πλέ-ον συγ-κλο-νι-στι-κές προ-σω-πι-κές μας στιγ-μές, τις πλέ-ον ευ-ερ-γε-τι-κές και ζω-η-φό-ρες, πα-ρά τις δυ-σκο-λί-ες και τις αν-τι-ξο-ό-τη-τες. Για τον ι-ε-ρό τό-πο της με-τα-νοί-ας μας, του πνευ-μα-τι-κού μας α-γώ-να, της εκ-ζη-τή-σε-ως και της πα-ρου-σί-ας του Θε-ού, της α-κοι-μή-του σκέ-πης και φρον-τί-δος των Α-γί-ων μας, του πό-θου και της ελ-πί-δος της σω-τη-ρί-ας μας. Για τον α-γι-α-σμέ-νο τό-πο των α-να-χω-ρη-τών, των α-σκη-τών, των ε-ρα-στών του Θε-ού, των Ο-σί-ων Πα-τέ-ρων μας, που μας ά-φη-σαν την ι-ε-ρή πα-ρα-κα-τα-θή-κη τους, τον έν-θε-ο βί-ο τους και τα χα-ρι-τό-βρυ-τα λεί-ψα-νά τους για να μας εμ-πνέ-ουν, να μας κα-θο-δη-γούν, να μας προ-στα-τεύ-ουν και να μας κα-θα-γιά-ζουν.

Φωτο: Στράτος Καλαφάτης

Και συγ-χρό-νως για έ-ναν τό-πο, σταυ-ρο-δρό-μι της πί-στε-ως, του πο-λι-τι-σμού και της ι-στο-ρί-ας, που συ-νι-στά μί-α πο-λυ-σύν-θε-τη και πο-λυ-δι-ά-στα-τη ε-νό-τη-τα, θρη-σκευ-τι-κή, ε-θνι-κή, πο-λι-τι-σμι-κή και πε-ρι-βαλ-λον-τι-κή, ό-που η μο-να-χι-κή πα-ρά-δο-ση, ο πο-λι-τι-σμός, οι ι-στο-ρι-κές μνή-μες, τα αρ-χαι-ο-λο-γι-κά τε-κμή-ρια, το α-πα-ρά-μιλ-λο φυ-σι-κό το-πί-ο συν-ται-ρι-ά-ζον-ται αρ-μο-νι-κά σε μί-α θαυ-μα-στή και δη-μι-ουρ-γι-κή αλ-λη-λο-πε-ρι-χώ-ρη-ση. Που κρα-τά ζων-τα-νή την α-νά-σα των αι-ώ-νων, φυ-λαγ-μέ-νη στις καρ-δι-ές των μο-να-χών, στις πέ-τρι-νες κα-τα-σκευ-ές των βρά-χων και στο πιο α-κρι-βό κομ-μά-τι της ψυ-χής των κα-τοί-κων του. Που α-θό-ρυ-βα, με αρ-γό-συρ-το βη-μα-τι-σμό, κου-βα-λά ζων-τα-νή την ι-στο-ρί-α και α-νό-θευ-τη και α-πα-ρα-χά-ρα-κτη την πα-ρά-δο-ση. Ό-που το πνεύ-μα και η ύ-λη, το θεί-ο και το αν-θρώ-πι-νο, ο πό-νος και η χα-ρά, το συ-ναί-σθη-μα και η α-νά-τα-ση συμ-πο-ρεύ-θη-καν αρ-μο-νι-κά αι-ώ-νες τώ-ρα.

Ό-που συ-ναν-τή-θη-καν α-νε-πα-νά-λη-πτα και α-ρι-στοур-γη-μα-τι-κά η θεί-α δη-μι-ουρ-γί-α με την αν-θρώ-πι-νη πα-ρέμ-βα-ση, ο πλού-τος του το-πί-ου με το με-γα-λεί-ο της αρ-χι-τε-κτο-νι-κής, η μο-να-χι-κή έκ-φρα-ση με την ι-στο-ρί-α και τον πο-λι-τι-σμό, η αυ-τα-πάρ-νη-ση και ο η-ρω-ι-σμός με την ε-θνι-κή αυ-το-συ-νει-δη-σί-α και την θυ-σι-α-στι-κή προ-σφο-ρά. Ό-που ο χρό-νος δεν έ-φε-ρε την κό-πω-ση και τον μα-ρα-σμό, αλ-λά α-νέ-δει-ξε την δη-μι-ουρ-γί-α και έ-να πο-λύ-τι-μο α-μάλ-γα-μα λα-τρεί-ας και πο-λι-τι-σμού, τό-σο ι-σχυ-ρό και κα-ταυ-γά-ζον, ώ-στε η Ελ-λη-νι-κή Πα-τρί-δα να το καυ-χά-ται και να το τι-μά, αλ-λά και η οι-κου-μέ-νη ο-λό-κλη-ρη να το θαυ-μά-ζει και να το σέ-βε-ται».

Αυτή είναι η ομορφιά του μοναχισμού. Προσευχή, ευχή, άσκηση, ιερά λείψανα, υπακοή, μετάνοια, Εσπερινός, Όρθρος, Ώρες, Θεία Λειτουργία, Απόδειπνο, Χαιρετισμοί, Παρακλήσεις, θυμίαμα, κομποσκοίνι, αγωνία ήσυχη, αναστεναγμός προσευχητικός, και δάκρυα ζωής. Υπάρχει πιο όμορφη ζωή από την περισυλλογή; Από τη ζωή του αέρα και του φωτός; Σ' εκείνον ανήκουν όλα. Το σώμα, η ψυχή, ο νους, το πνεύμα, η διάνοια, η καρδιά, η θέληση, η αγωνία, ο σκοπός, τα όνειρα, η ζωή. Όλα σ' Εκείνον. Τα πάντα των όλων και τα όλα των όλων όλης της γης. Η ποίηση του ανθρώπου κατ' εικόνα του Τριαδικού Θεού και η ωραιοποίηση του ως χριστοποίηση. Ζωή στη Σάρκα Του. Ζωή στο Αίμα Του. Η δροσιά και η ανάσα της αλήθειας που λάμπει με φως ατελείωτης θείας χάριτος στην εκστατική μεταμόρφωση του σώματος και της ψυχής. Στην πτώση και στην ανάταση της. Στην ανάσταση και την ανάληψη της. Στη μεταμόρφωση και την αιωνιότητα.

«Ότι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων». Αμήν.